

at jeg havde været beredt paa, at det vilde møde mange flere Indsigelser, beredt paa, at det vilde have stødt paa mange flere Vanstæligheder, end det hidtil har gjort. Naar dette ikke er skeet i langt høiere Grad, da er det vistnok, fordi Lovudkastet har tillet sig snevrere Grændser, end den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn vilde, fordi det lader Valgretten og Valgbarheden blive uberørte, fordi det statsretlige Højhedsretsspørgsmaal forbliver uberørt, fordi man lader Nørrejylland blive at være Nørrejylland og Slesvigeren vedblive at være Slesviger. Men Lovforslaget vil virke til at gjenføre en hensigtsmæssig og forstandig Ordning af de Forhold, det omfatter; og derfor er det, jeg antager, at der hidtil ikke er kommet flere Indsigelser fra de Paagjældende, uagtet de ikke kunne være ubekjendte med den Ordning, der er tilfattet.

Hæslø: Naar den ærede Minister siger, at der er fremkommet saa liden Modsigelse, har jeg faaet en Forklaring derover i et Brev fra en Mand i den Egn, som jeg maa antage er godt bekjendt med Forholdene. Han siger, at det gaaer her som sædvanligt, at Befolkningen ikke er bekjendt med, hvad det egentlig er, det dreier sig om, og at det efter den hele Administrationsmaade, der har fundet Sted i Slesvig, er den sædvanlige Fremgangsmaade, at Befolkningen tier og trodser, saalænge den kan. Naar den ærede Minister anfører, at Lovudkastet er blevet forelagt for Ribe Amtsråd i December Maaned, troer jeg heller ikke, at det er fra Ribe Amtsråd alene, man skal have Erklæringer; man skal have dem sogneviis og byviis fra de Steder, hvor Befolkningen gaaer over fra den ene Landsdeel til den anden. Ministeren siger vel, at de ikke gaae over fra den ene Landsdeel til den anden, at Nørrejylland vedbliver at være Nørrejylland og Sønderjylland Sønderjylland, og at der ikke er rørt ved deres politiske Rettigheder; men jeg vil dog tillade mig at spørge Ministeren, hvorledes det vil være muligt for Nørrejylland, der kommer ind under Slesvig, hvor der ingen communal Indretning er, at udøve sin Valgret? Derfor mener jeg, at, dersom de politiske Rettigheder skulle bevares for dem, maa der derom

optages en Bestemmelse i Loven og gøres en Forandring i Valgloven.

Indenrigsministeren: Det ærede Medlems sidste Uttringer forekomme mig at lide af en besynderlig Uklarhed. Naar de nuværende Forhold blive uforandrede, seer jeg ikke, hvorledes der i saa Henseende kan være Spørgsmaal om Nødvendigheden af en ny Lovbestemmelse. Vedkommende, der have Valgret til Folkethinget, beholde den og ville for Fremtiden komme til at udøve den paa samme Maade som nu. Det kan dog ikke være den naturlige Fremgangsmaade, hvor der er Spørgsmaal om at give en Lovbestemmelse, at den Enkelte skulde have Leilighed til at ytre sig, saa at Sagen skulde forelægges ham særskilt. Hvorledes skulde det gaae med Hensyn til Lovforslag, der vedkomme Landet i Almindelighed, dersom man skulde forelægge Sagen særskilt for hver Enkelt, og hvorfor skulde der følges en anden Regel her end ved almindelige Love? Det er jo netop Meningen med den offentlige Forhandling paa et Sted som dette, at Sagerne komme til Altes Kundskab, og at de Enkelte, der her have særskilt Opfordring til at sætte sig ind i dem, gjøre det, at de Mand, der repræsenterer den Egn, for hvilken Sagen har en særlig Interesse, udtale den Anskuelse, som de efter Undersøgelse af Sagen og Forhandling med Vedkommende finde sig foranledigede til; men at forelægge Sagerne for enhver enkelt Statsborger, kan aldrig blive stemmende med vort Lands Forfatning.

Hæslø: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har allerede havt Ordet 2 Gange.

H. Jensen: Jeg vil rigtignok give den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 3die Kreds (Hæslø) det Raad, at han gjør sig bedre bekjendt med de heromhandlede Forhold. Forsaavidt vi under Sagens Behandling have hørt disse Forhold omtale, deels af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Kreds (Alberti), der har endeel Bekjendtskab til den omhandlede Egn af Landet, deels af den ærede